

bestemmelser i så henseende er straffelovens § 284 om hæleri og § 191 a om narkotikahæleri.

Efter straffelovens § 284 er det strafbart som hæleri at modtage eller skaffe sig del i udbytte, der hidrører fra berigelseskriminalitet eller ved fordølgelse, hjælp til afhændelse eller på lignende måde at medvirke til at sikre en anden udbytte af en sådan forbrydelse. Efter straffelovens § 191 a (og § 3, stk. 2 i lov om euforiserende stoffer), er det på tilsvarende måde strafbart at befatte sig med udbytte, der hidrører fra narkotikakriminalitet.

Lovforslaget anvender direktivets beskrivelse af, hvad der forstås ved hvidvaskning af penge, idet det samtidig ved en henvisning til straffeloven fastlægges, hvilke kriminelle handlinger, der omfattes. Ved henvisningen tænkes der således på tyveri, under-slæb, bedrageri, mandatsvig, afpresning, røveri og hæleri. Hensigten hermed er dels at give en beskrivelse af hvidvaskning, som er karakteristisk ved, at der tilsigtes en ændring af identiteten af penge, dels at overføre de eksisterende, og dermed velkendte, bestemmelser fra straffeloven.

Direktivets anbefaling af at udvide direktivets virkning til »organiseret kriminalitet og terrorisme« er således ikke direkte nævnt i lovforslaget, men de handlinger, der typisk kendetegner denne form for kriminalitet, vil være omfattet af de omtalte bestemmelser i straffeloven. Hertil kommer, at det nøjagtige strafferetlige område for »organiseret kriminalitet og terrorisme« ikke kendes i dansk ret. Endelig er denne del af direktivet alene en anbefaling. Det er derfor ikke fundet hensigtsmæssigt konkret at opregne de nævnte kriminelle handlinger.

Der vil være situationer, hvor det vil være vanskeligt for den enkelte ansatte at bedømme, om en transaktion indebærer en hvidvaskning af penge.

Det er imidlertid ikke hensigten, at den enkelte medarbejder skal foretage en vurdering af, hvilken underliggende kriminalitet, der gør sig gældende. En sådan vurdering vil forudsætte juridisk (strafferetlig) sagkundskab og vil herudover falde væsentligt udenfor de opgaver og funktioner, medarbejdere i finansielle institutter varetager.

En mistanke og eventuel indgivelse af anmeldelse skal basere sig på vurderinger i den konkrete situation af handlingernes karakter og forskellighed fra normale kundehandlinger, fortielser og andre særegne, atypiske forhold hos kunden, der samlet leder opmærksomheden hen på et eventuelt forsøg på tilsløring af midlernes oprindelse, der må formodes at have en kriminel karakter.

Som eksempler kan nævnes:

– uvillighed til at opgive normale oplysninger ved åbning af en konto, opgivelse af minimale eller

- opdigtede oplysninger, eller oplysninger som det er vanskeligt eller omkostningsfyldt at verificere,
- kunder, der indsætter kontanter i adskillige omgange, hvor det enkelte beløb ikke er bemærkelsesværdigt, men hvor summen af indbetalingerne er betydelige,
- kunder, der ønsker at veksle usædvanligt store beløb i kontanter,
- kunder, der afslår at give oplysninger, der under normale omstændigheder vil berettige dem til kredit eller andre faciliteter,
- kunder, der uventet og uden fornuftig forklaring tilbagebetaler et problemlån,
- kunder, der introduceres af et kredit- eller finansieringsinstitut i et land, hvor handel med og fremstilling af narkotika er almindeligt udbredt, eller som modtager jævnlige og store betalinger fra sådanne lande,
- enhver betydelig transaktion med værdipapirer, hvor køber eller sælger er ukendt, eller hvor transaktionen størrelse, karakter eller hyppighed forekommer usædvanlig,
- kunder, der foretager indbetaling af usædvanligt store kontantbeløb gennem døgnboxsystemet, hvorved kontakt med kredit- eller finansieringsinstituttets personale undgås,
- kunder, der ikke handler på egne vegne, og som er uvillige til at oplyse om midlernes rette ejer eller oprindelse.

Til § 3

Med henblik på at forebygge og forhindre gennemførelse af transaktioner, der er knyttet til hvidvaskning af penge, pålægger forslaget virksomhederne at udfærdige interne regler om betryggende kontrol- og kommunikationsprocedurer, herunder regler der sikrer, at kundens rette identitet kendes, hvorledes virksomhederne skal undersøge mistænkelige transaktioner samt en procedure for underretning af politiet.

Det pålægges endvidere virksomhederne at udfærdige uddannelsesprogrammer, der sikrer, at personalet, herunder også medlemmer af ledelsen, får den fornødne instruktion til gennemførelse af betryggende kontrol- og underretningsforanstaltningerne. Dette kan ske i form af regelmæssige interne instruktionsmøder eller som led i virksomhedens uddannelsesforløb. Formålet hermed er at give de ansatte bedre forudsætninger for at genkende aktiviteter, som kan være forbundet med hvidvaskning af penge, og at de kan blive instrueret om, hvorledes de skal forholde sig i sådanne tilfælde.